

Pinzellades d'un segle d'esports a Mollet

Glòria Arimon Ventura*

1. Abans de la guerra del 36-39

Algunes entitats esportives sorgeixen el segle XIX, però de fet, podem dir que la majoria d'entitats que tindran continuïtat fins a les actuals neixen entre els anys vint i trenta del segle XX. Sorgeixen des de baix, perquè hi ha una gent que practica o vol practicar un esport determinat, i s'agrupen, busquen lloc on fer-ho i comencen a jugar. En tenen ganes, els fa il·lusió i no tenen ni un duro.

Els esports que es practicaven a Mollet eren si fa no fa, com a la majoria d'altres llocs. Els que tenien més empenta eren el futbol, el muntanyisme, el bàsquet, l'atletisme i els escacs, però se'n practicaven molts altres: el ciclisme, l'handbol, el billar... i més endavant, el motorisme i el tennis.

Si busquem antecedents, la primera menció esportiva la fa Joan Solé Tura quan escriu que ja a l'època de la Guerra dels Segadors (1640-1652) a Mollet es jugava a escacs (SOLÉ, 1981). En un altre àmbit, Mollet va ser una localitat pionera en la implantació de l'excursionisme (PÉREZ, 1995); el 1879 ja hi ha el primer nucli, promogut pel rector de la parròquia, mossèn Vicenç Triadú, un dels primers socis delegats de l'AEC (Associació d'Excursions Catalana); el 1881 s'hi integren Vicenç Plantada i el metge Benet Altisench, que amb altres companys anaven a caminar a Montmeló, Sant

Miquel del Fai, al turó de Montcada, als cingles de Bertí... també al Montseny i a esquiar, però no és fins el 1909 que es forma el que s'anomena l'Agrupació Mollet.

Els jugadors de futbol van començar a unir-se el 1914, quan un grup d'amics formen l'Esport Club Mollet i jugaven a l'esplanada dels Castells fins que el 1919 s'afilien a la Federació Catalana; el 1923 Alfons Falguera, un home polifacètic, n'és secretari i fins el 1928 juguen al terreny de la Pelleria.

Figura 1. Cicles Isern, al c/Berenguer III, 87. ABANS

* Tècnica de Documentació i Publicacions de l'Ajuntament de Mollet del Vallès. garimon@molletvalles.cat

Figura 2. Terrenys de la Fassina, on els atletes s'entrenaven els anys trenta. A la fotografia, en Castells, fent un salt de perxa. ABANS

252

Pel que fa al ciclisme, el 1925 es funda el taller de bicicletes Rabasa-Solà, l'inici d'una llarga saga de persones: Rabasa, Solà, Basolí, Filbà, Isern, Enric, Escuin... que a Mollet han donat vida al ciclisme. En aquesta dècada, les primeres dones que van en bicicleta són les germanes de Simeó Rabasa, Margarida i Teresina (BOTER, 2003), un fet mal vist pel poble (a més, com que abans les dones no portaven pantalons, es van haver de fer unes faldilles amb les vores plenes de perdigons de caçar, perquè el vent

Figura 3. Equip de futbol de l'Sport Club Mollet. Any 1922. Entre d'altres, Antoni Suñé, Felip i Enric Gonzalvo i Bruno Soler. ABANS

no els hi alcés). L'any 1926, el ciclista local Teodoro Montenys guanya la volta al País Basc i el 1927 es funda la Peña Ciclista Mollet, que, entre altres activitats, organitza la cursa Mollet - Figueres - Mollet.

L'any 1928 els practicants del futbol passen a jugar a un terreny de la plana Lledó i més endavant l'envolten de canyes per obligar els espectadors a passar per taquilla, un primer pas per finançar-se. Aquest mateix any, un grup d'amics que també jugaven a futbol en el mateix espai (Falguera, Carrera i Torrents), s'agrupen per practicar atletisme amb J. Erra d'entrenador.

El 1931, una colla d'amics (dos d'ells, els mateixos Falguera i Torrents), s'ajunten per practicar basketball, adherits a l'entitat Sport Club Mollet. Mesos més tard, sorgeix un altre grup que juga als terrenys del camp de futbol de plana Lledó i es federen amb el nom d'Associació Catalanista de Mollet, una secció de la Lliga Catalanista Regionalista.

L'any 1931 els atletes creen una entitat pròpia: el Club Gimnàstic Esportiu. Entrenen al terreny dels Castells i practiquen modalitats, algunes de les quals ara han desaparegut: salt de llargada amb peus junts, javelina a l'espanyola i, llançament de barra basca. Aquell mateix any, el 12 d'abril, es constitueix la Peña Escacs Mollet, al cafè Cardona, al c/Barcelona, 3 (ara sabateria PUMAN); també jugaven a escacs a l'Ateneu i, com a fet excepcional, hi jugaven dones (Montserrat Puigcercós, filla del metge, Winie Ortega i altres dones). Recordem que la majoria dels practicants de tots els esports eren homes.

Des del 1932 la Peña Ciclista és la gran promotora del ciclisme a Mollet, que ja feia anys que es practicava aquest esport. L'Ajuntament molletà atorgà una subvenció econòmica per a l'organització de la Volta a Catalunya, que passava per Mollet el 13 de juny i on participaven ciclistes molletans. El 1932

neixen també les entitats Art i Esport, el Centre Excursionista Fotogràfic i el Club Fotogràfic i Excursionista de Mollet (nuclis del Muntanyenc). L'equip de bàsquet de l'Sport Club aprova el reglament interior i l'equip de bàsquet de l'Associació Catalanista de Mollet, com l'altre equip, es dona d'alta a la Federació Catalana; amb l'empenta de Vicenç Torrents, xicots entre 12 i 14 anys entrenen un parell d'anys i el 1935 ja es proclamen campions de Catalunya (entre els anys 1935-36, els germans Suñé ja preparaven noies per l'equip femení de bàsquet).

Del 7 al 14 de juliol de 1935 es disputa a l'Hostal la Marinette, el I Torneig Internacional d'escacs Mollet 1935, organitzat per la Penya Escacs Mollet, que presidia Alfons Falguera. Era el primer torneig que es disputava a la ciutat. El va guanyar Víctor Kahn, que va empatar amb George Koltanowski, amb una gran actuació del molletà Joaquim Calduch, que va acabar imbatut. Completaven la nòmina local Francesc Cardona i Josep Almeda. La direcció del torneig va anar a càrrec de Valentí Marín, amb l'ajuda d'Ernest Dutren i dels doctors Esteve Puig i Puig i Bonaventura Puigcercós i Oller. Joaquim Calduch tenia molt bona relació amb el Club Ajedrez Barcelona i havia jugat diversos campionats socials. Els mateixos dies es va celebrar un torneig femení a sis partides, entre la campiona del Club Ajedrez Barcelona, Gloria Velat i la campiona de la Penya d'Escacs Mollet, Montserrat Puigcercós, que va acabar en taules (+2-2=2), fet que demostra l'excel·lent preparació de la jugadora molletana davant l'experimentada campiona de Barcelona. Uns mesos més tard, Puigcercós es va enfrontar a Sònia Graf, una jove figura en els escacs femenins mundial¹.

Els esportistes es finançaven de di-

Figura 4. Equip de futbol de l'Sport Club Mollet. Temporada 1921-22. Camp de la Pelleria. ABANS

verses maneres: amb les quotes dels socis, amb entrades, si n'hi havia, amb publicitat de botigues i empreses, amb suport institucional (bàsicament, l'Ajuntament), tómbols, rifes, festivals... i de la pròpia butxaca.

Els emplaçaments on jugaven van anar canviant. Al principi, molts van començar a jugar a l'esplanada de la Fassina, un terreny propietat dels germans Castells, al xamfrà de l'actual avinguda de la Llibertat amb Beren-

253

Figura 5. Montserrat Puigcercós (dreta, al centre), filla del Dr. Puigcercós, era una destacada jugadora els anys trenta

¹ Joaquim Travesset <http://www.ajedrez365.com/2012/06/torneo-internac-ajedrez-mollet-1935.html?m=1>

guer III, on tenien una fàbrica d'anís. Després es va jugar, correlativament, en un solar dels Rebull i dels Vinzia, entre Cambó-Antònia Canet i Rambla Nova; després a la plana Lledó (on ara hi ha un club de jubilats), a l'estació del Nord (on ara hi ha la Farinera), i en un terreny de la Pelleria (a l'actual avinguda de can Prat).

L'esclat de la guerra el juliol de 1936 representa un tall per a tots els esportistes i una aturada general de les activitats. Del 5 al 15 de juliol s'organitza un torneig internacional d'escacs a Barcelona, on participa Joan Caldúch; serà l'última activitat de la Penya fins l'any 1943; durant la guerra, diferents membres del Club d'Escacs guarden el material amagat en cases particulars. El 18 de juliol, membres del Club Atlètic esperaven el tren per anar a l'Olimpiada popular a l'estadi de Montjuïc, però la competició ja no es va jugar. Tres molletans del Club Muntanyenc van quedar atrapats a Mallorca i no poden tornar a Mollet fins al final de la guerra, el 1939. L'últim partit que juguen els del bàsquet va ser el 18 de juliol de 1936 a la pista del Centre on van guanyar l'equip de Sta. Coloma de Gramanet, però ja no els van poder donar la copa perquè tothom marxà de pressa a casa; en Vicenç Torrents agafà la senyera que presidia l'acte i se l'endugué a casa. Durant la guerra es va voler fer una Olimpíada dels Treballadors de tot Europa a Suïssa, però no es va aconseguir tirar-la endavant; l'Isidre Falguera n'era el seleccionador espanyol. Sembla que els jugadors de futbol de Mollet són els únics, que, malgrat l'absència de jugadors —perquè molts són a la guerra— continuen jugant, quasi sempre en partits amistosos.

Però la guerra no només va tallar la pràctica dels esports, sinó que

s'endugué alguns dels que el practicaven, com el doctor Rosés, que era un consumat practicant de billar i d'escacs; hi anava a jugar al Cafè del Coro, i un dia que hi estava jugant, van sentir les sirenes que avisaven del bombardeig, va sortir del Cafè i va morir amb el seu fill als Quatre Cantons. O en Ramon Francí, jugador de bàsquet que sempre jugava amb boina perquè deia que li duia sort, però el destí li va jugar una mala passada i morí a la guerra, com també un altre jugador de bàsquet, en Martí Maurell. Isidre Falguera, després de passar per un camp de concentració, va morir a França; Josep M. Fernandez s'hagué d'exiliar i també morí a França acabada la guerra. Santiago Masats va passar 7 anys fora de casa, comptant la guerra, les presons franquistes i 3 anys a l'Àfrica (on, per cert, jugà a bàsquet) (MASATS, 1991). El pilot de motos Jaume Pahissa, durant la guerra defensà la República com a capità de carros de combat i gràcies als seus coneixements mecànics, els tancs del seu esquadró eren els més ràpids i fiables de la companyia. Acabada la guerra, s'exilià a la Catalunya Nord i fou confinat al camp d'Argelers, des d'on l'extradiren a Espanya. El van condemnar a tres penes de mort, i va passar 5 anys a la presó Model de Barcelona². Alfons Falguera, secretari del futbol l'any 1923 i creador de les seccions de bàsquet i d'atletisme, va ser condemnat a mort, però la sentència va ser commutada per 20 anys de reclusió.

2. Després de la guerra fins a finals del segle XX

Acabada la guerra, a poc a poc i amb molts problemes de tot tipus, la gent que fa esport reprèn les activitats. Uns i altres s'aixopluguen en cafès i bars, i

² <http://jaimepahissabonsoms.blogspot.com.es/>

juguen sota el paraigües de l'Església (Centre Parroquial) o de la Falange (Educación y Descanso i OJE).

Els anys cinquanta, quan a Mollet encara no hi havia cap equipament esportiu, la pista del Centre Parroquial, que depenia de la parròquia, va ser bàsica per a la pràctica d'esports com l'hoquei patins, el bàsquet i l'handbol, anomenat llavors, "balonmano". El mateix capellà, mossèn Josep Català, va començar a entrenar set nois amb una pilota i un reglament d'handbol a la mà. A més del Centre, es jugava a la pista Trèvol (que va tenir dues ubicacions, la primera, a l'avinguda de Calderó i la segona, al c/Lluís Duran), al camp de les Pruneres, al del Montseny i a la plana Lledó. També van anar variant les seues socials, sovint establertes en bars com la Nau, la Granja Pou, el Regino, la Marineta, l'Ateneu, el Club Recreatiu Mollet (Tabaran)...

El fet de tenir equipaments que reunissin un mínim de condicions ha estat un factor clau en l'evolució dels esports a Mollet. De la itinerància de la majoria dels esportistes molletans es va passar a tenir el primer equipament municipal digne a la plana Lledó, que marca un abans i un després en la pràctica del bàsquet (els equips masculins havien anat pujant posicions, fins que la temporada 1968-69 van disputar la promoció per mantenir-se a segona categoria -la categoria era estatal, i per zones geogràfiques-); fins aleshores havien d'entrenar al pavelló cobert de Granollers perquè a Mollet no n'hi havia (aquella temporada s'havien desplaçat a Friburg, Suïssa, per participar en un torneig internacional).

Des de la postguerra fins a finals de segle, totes les entitats han viscut un

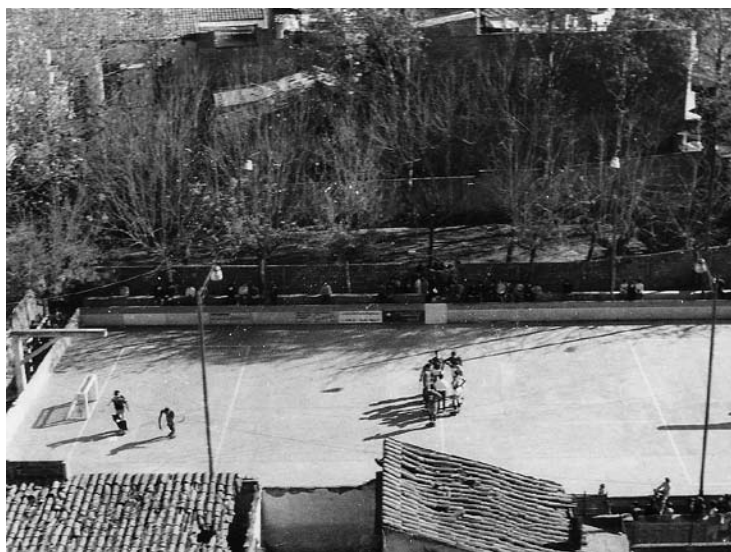

Figura 6. Pista del Centre Parroquial. ABANS

cicle similar. Naixement, creixement, assoliment de fites determinades, baixada i després, oscil·lacions amunt i avall. Totes han passat per moments crítics pel que fa a l'esport que practiquen, al nombre de socis, a la situació econòmica... algunes han arribat força amunt, però no s'han pogut mantenir sempre a dalt, i, per tant, han tornat a baixar. Potser els tres esports més representatius de la història molletana serien el futbol, el bàsquet i l'hoquei, però n'hi ha força més.

A continuació resumim els trets més significatius de les entitats, però abans, destaquem alguns trets que ens han cridat l'atenció. És sabut que alguns clubs tenen himnes; doncs a Mollet, l'autor de la música dels dos clubs que en tenen, el de bàsquet i el de tennis, és el mestre Solà. Els desplaçaments per jugar als diferents pobles o ciutats, de vegades esdevenien autèntiques odisses: els equips es desplaçaven amb taxis, amb furgonetes o amb vehicles propis, de vegades per fer molts quilòmetres en poc temps; en algun cas, fins i tot es va viatjar amb avioneta. Un altre aspecte que variava segons les circumstàncies

Figura 7. Josep Isern, fent tir al disc. Anys cinquanta. ABANS

256

eren les samarretes, que per qüestions econòmiques podien canviar en funció de la tela més barata. Finalment, són curioses les maneres que tenien per aconseguir o estalviar diners, com els xicots de l'hoquei, quan necessiten renovar la pista del Centre, o quan cal cobrir la pista de Riera Seca.

Atletisme

Reneix l'any 1941 com a secció d'atletisme de la Falange (Educación y Descanso). Entre el 1955 i el 1967 passa al Club Recreatiu Mollet com a secció atlètica (el Club també és seu d'altres esports: lluita grecoromana, escacs, boxa, billar...).

Els anys cinquanta i seixanta hi ha destaca Ramon Ametller (esprint) Ramon Bordas (tir de martell), Josep Isern, Agustí Molins, Manuel Moreno (llançament de pes i javelina), els ger-

mans Mariano i Salvador Sanz (400 m i salt perxa respectivament), i Jordi Solé Tura (salt d'altura, 400 m...).

Entrenen en diferents llocs: uns terrenys de la Pelleria, al final de l'avinguda de la Llibertat, precari però amb pista de cendra de 350 m (que subministraven les mateixes calderes de la Pelleria), així com altre material cedit; també entrenen al gimnàs del Tabaran, fins que el 1970 l'Ajuntament els cedeix uns terrenys al costat d'una indústria de trailers (Riera Seca) on entrenen.

El 1977 s'independitza, fan nous estatuts i s'anomenen Club Atlètic Mollet; el 1983 es donen d'alta a l'Institut Català de l'Esport amb uns altres estatuts. L'any 1987 neix la secció femenina del club, que amb els anys esdevé un important patrimoni.

La inauguració, el 27 d'octubre de l'any 1990, de les Pistes Municipals d'Atletisme La Pedra Salvadora, a l'avinguda de Rívoli, marquen un punt d'inflexió en la pràctica d'aquest esport; dins del recinte, un petit monument a la persona que més va lluitar pel club, Alfons Falguera³.

En atletisme han destacat internacionalment el paratriatleta Toni Franco i Carles Ochoa en ultratiratló.

Bàsquet

L'any 1943 es funda el Club Baloncesto Mollet, amb Viñas, Vicenç Torrents, Joan Portella, Josep Vilà i Josep Mutgé. A partir dels anys 1945-46 comença a jugar el BAM (Bàsquet Acadèmia Mollet), que arriba a ser campió de Catalunya Juvenil i l'equip fundat per mossèn Casanovas, que també juga al Centre.

L'equip de Bàsquet Mollet, els anys cinquanta compta ja amb equips femenins i s'entrenen a la pista Trèvol. Mentre era president el farmacèutic Joan

³ El seu fons documental, amb tot el material recopilat des dels inicis fins al 1990 es troba a l'Arxiu Històric Municipal de Mollet del Vallès

Amadó, hi ha canvi de colors de la samarreta, i es passa del vermell al negre, perquè Josep Molas (cap de la Falange i encarregat de la fàbrica tèxtil de Can Fabregas) dona teles negres.

El 14 de gener de 1953 disputen el primer partit amb una selecció de la VI Flota nord-americana i el 22 d'abril hi tornen (guanya el Mollet per 52-35). El maig de 1958 viatgen a Friburg (Suïssa) per participar en un Torneig Internacional de Bàsquet.

En Joan Rocabayera, el Vicenç Sella-rés i en Joan Planellas plantegen formar un equip femení i el 1961-62 ja participen en competició oficial, malgrat les reticències d'alguns directius. Enric Viñas planteja una nova modalitat: el minibàsquet, que alhora serveix de formació infantil, fet que, amb els anys, es demostra com una decisió estratègica molt bona (entre el 1964 i el 1969 disputen diversos trofeus amb 10 equips i la temporada 69-70 dos equips participen en un campionat comarcal).

El 4 d'abril de 1969, el Ple de l'Ajuntament accepta la donació d'uns terrenys cedits per Simeón Rabasa i Sagarbí, a la plana Lledó (les futures pistes). El 3 d'octubre de 1970 s'inaugura la pista coberta; el Pavellón Municipal de Deportes es va fent per fases fins a finals de 1972, amb l'objectiu de donar cobertura a altres esports, com l'handbol, el voleibol, l'hockey, etc. El fet de tenir un equipament cobert marca un abans i un després en la pràctica d'aquest esport i d'altres.

El 1972 el Club Baloncesto tenia 232 socis. El 15 febrer de 1975, la revista Vallés dona compte de "El heroico viaje", un viatge d'anada i tornada a Granada en un dia, en una avioneta de 10 places i desfavorables condicions climatològiques. Triguen cinc hores en arribar-hi, juguen, perden i el viatge de tornada és de 3 hores i mitja.

Figura 8. Equip del Club de Bàsquet Mollet a la Pista Trèvol.

El 1977 s'organitza el VI Campionat Mundial de Bàsquet escolar en algunes ciutats vallesanes. El Mollet el disputa amb el nom d'Espanya B. La temporada 1977-78 disputen la promoció a 1a (el 74-75 havien fitxat un portorriqueny i el 76-77, un nord-americà). Entrenava Ferran Martínez i el delegat era Antoni Viladomiu⁴. Pugen a la Divisió d'Ho-

257

Figura 9. Club Bàsquet Mollet. Temporada 97-98. Tribuna Vallesana

⁴ A l'Arxiu Històric de Mollet hi ha la documentació del Club de Bàsquet cedida per A. Viladomiu i E. Viñas.

nor (l'actual ACB), on juguen dues temporades (79-80 i 80-81). El 1979 també juguen la SUST i la selecció espanyola juga a Siena. El 27 juny de 1980 renuncien a Primera perquè es disparen les despeses i les ocupacions laborals dels jugadors els impedeixen seguir aquell ritme. És el final d'una etapa daurada.

La temporada 81-82 l'equip femení júnior aconsegueix el Campionat de Catalunya i la 4a posició al d'Espanya. La jugadora local Ana Belén Alvaro, que va començar a jugar-hi a l'escola Nicolás Longaron, juga de titular a la selecció espanyola. L'any 1983 el Club de Bàsquet Mollet tornà a assolir la categoria, però hi tornà a renunciar pels mateixos motius de tres anys abans i continuen a Segona divisió.

Ana Belén Alvaro participa als Jocs Olímpics del 92, a l'Eurolliga del 93 i és internacional més de 200 cops. Víctor Mas, que va començar a jugar el 1972, esdevé àrbitre als 17 anys; el 1984, és internacional, el 1992 és nomenat president de l'AEBA (àrbitres espanyols de bàsquet associat), arbitra jocs olímpics i a l'ACB i és membre de la comissió tècnica de FIBA i FIBA Europe.

Billar

Després de la guerra hi ha billars a l'Ateneu (de carambola, més un a part, per jugar al xapó), al Tabaran, al Club Recreatiu Mollet i al bar Regino (tres taules).

El Club es constitueix l'any 1962 i s'inscriu a la Federació el 1963; jugaven sobretot, els caps de setmana o als vespres dels dies feiners. Es muntaven lliguetes i amistosos amb pobles propers (i es fumava molt!).

A principis dels anys setanta van aconseguir diversos campionats de Catalunya. L'any 1971 el president era en Josep Calduch i van estrenar un nou local. Molts dels seus socis federats han obtingut rècords i reconeixement estatals. L'any 1972 es va portar a terme el Campionat d'Espanya de Billar, a Can Gomà.

Durant molt anys van tenir la seu en un bar del carrer d'Anselm Clavé, fins que el 2010 van passar a tenir un espai al pavelló de Riera Seca (en els locals de can Fàbregas, davant del pavelló municipal, hi ha un altre club de billar privat).

Durant tres anys va jugar a la lliga estatal. El Club ha guanyat els Campionats de Catalunya de tres bandes per equips, de quatre modalitats per equips i individual de tres bandes, banda, lliure i quadre 47/2.

Ciclisme

El 1945, com a colofó a la XXIX Festa del Pedal es forma el Club Ciclista Mollet, tal com el coneixem avui, afiliat a la "Unión Velocipédica Española" (VALLÉS, 1-7-1945), amb Manel Cano, Ramon Aran, Isidre Vilardell, Josep Riera, Antonio Villar... que a més de participar a la festa del Pedal, organitzen la cursa del Pavo, i competicions a la festa de Sant Josep, Festa Major...

Diferents etapes de la Volta

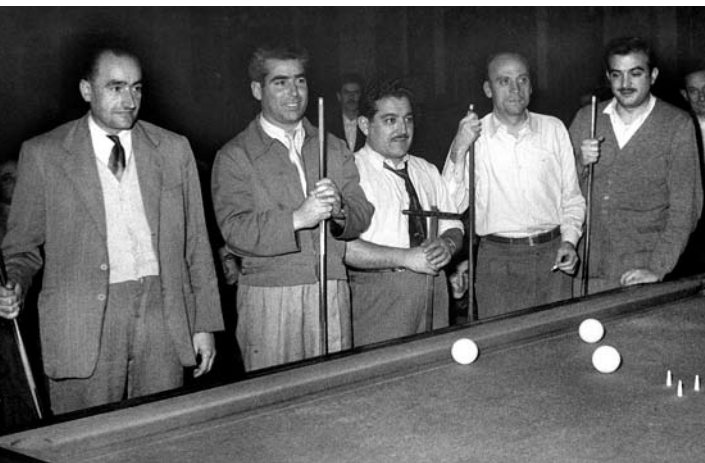

Figura 10. Billar a l'Ateneu. Anys seixanta. Josep Rocabert, Antonio Flores, Mariano Ulied, Francisco Busquets i Salvador Gómez. ABANS

ciclista a Catalunya han passat per Mollet: la de l'any 1940 va ser un gran esdeveniment.

Pelegrí Pi és subcampionat de Catalunya l'any 1953 i campió d'Espanya a Gernika. L'any 1962 Ramon Madaula guanya el Gran Premi Catalunya.

Els clubs ciclistes de Mollet han estat bressol de ciclistes professionals com Pedro Torres (guanyador del premi de muntanya del Tour 1976). Melcior Mauri, crescut a la pedrera del Mollet, es proclama campió d'Espanya l'any 1991.

El 1981 Pelegrí Pi és proclamat campió del món de veterans. Cada any, el Club Ciclista Plana Lledó, constituït l'any 1984 organitza la Marxa Cicloturista Ciutat de Mollet - Memorial Pelegrí Pi, en honor al vell ciclista (ja se n'han fet 24 edicions).

Escacs

Després de la guerra, Joaquim Calduch i Jaume Prades s'encarreguen de recuperar tot el material dels escacs i constitueixen la seu a l'Ateneu, on organitzen diferents partits amistosos i torneigs locals i comarcals. El 1943, ja juguen, però és a partir de 1946 quan el Club Ajedrez comença a tenir un paper més actiu. Havien tingut la seu a la Marineta i a la Granja Pou.

Els anys cinquanta comencen a prendre part en competicions oficials, tant individuals com d'equips de la federació. S'integren dins el Club Ciclista Mollet com a secció i el 31 de desembre de 1957 ho fan al Club Recreatiu.

Els anys setanta passen una mala època, perquè hi ha poca renovació, els jugadors envelleixen i no n'entren de nous. Aleshores decideixen actuar per aconseguir un rejuveniment de la base, amb el foment dels escacs entre els escolars. El 1964 Mollet és seu del Campionat individual de Catalunya d'Escacs.

Figura 11. Aficionats al ciclisme. Dècada anys quaranta.

El 1973 es constitueixen en el Club d'Escacs Mollet i s'inscriu a la Federació catalana. Cap als anys vuitanta, però, tornen a estar en crisi. Marxen els veterans i queden els jovenets, la fornada nova que havien aconseguit entusiasmar. El tancament definitiu del Tabaran el 1980 provoca una etapa d'itinerància per diversos locals: fan un campionat per equips a la seu del Club Muntanyenc, passen per un local de la via Ronda, per Jaume I (espai planta sota ràdio), per l'edifici de la Pau, pel Casal Cultural (fins el 92);

259

Figura 12. Campionat d'escacs al Centre Cívic Can Pantiquet, a finals dels anys 90. En primer terme, a l'esquerra: J.A. Garcia Fernandez; en segon terme: Jaume Prades que juga amb Josep Careta. Tribuna Vallesana. Arxiu històric de Mollet

durant aquesta etapa es fa un bon treball de promoció dels escacs a partir de l'Escola Sant Gervasi. Aconsegueixen superar la crisi i l'any 2006 van celebrar els 75 anys.

Futbol

Els anys quaranta hi ha moltes penyes d'amics que hi juguen: els Xavallets, els Avantguardistes, la Penya l'Altra Banda, la del Gonzalvo, Cot, Roviera, Huracan, Proyecto, OJE... o fins i tot, penyes per oficis, com la dels fusters, o d'empreses, com la Pelleria. De les primeres surten Julio Gonzalvo I (centrecampista del FC Barcelona el 1945 i 46), Josep Gonzalvo II (centrecampista del FC Barcelona del 1944 al 50), i Mariano Gonzalvo III (capità del Barça de les 5 copes el 1945, 1948, 1949, 1952 i 1953). Joan Nicola també arriba al primer equip del Barça. El 23 d'agost de 1954, en el marc de la Festa Major, es fa un homenatge a Josep

Gonzalvo a les Pruneres, on Kubala fa el servei d'honor.

El Club de Futbol Mollet té un problema seriós amb l'espai, perquè l'amo de les Pruneres, Antonio de Argila, el 1961 interposa una demanda per ferlos fora; per aquest motiu estan a la corda fluixa durant força anys. El setembre de 1976 Argila ven el terreny a les monges de Lestonnac i els futbolistes han de buscar un nou espai; el problema s'arrossega fins el 29 d'abril de 1978; llavors el Club demana permís per construir un nou camp en una altra ubicació, però l'Ajuntament els ho denega perquè és zona verda; tanmateix, es compromet a demanar un terreny a l'empresa Vallehermoso per fer el camp al costat del pavelló d'hoquei, si, alhora, l'Associació de Veïns de Mollet Centre accepta la proposta de no canviar l'ús dels terrenys de les Pruneres. Finalment, s'arriba a un acord per continuar a les Pruneres: el 7 de maig de 1979 se signa el contracte d'arrendament indefinit entre les monges i el Club Futbol Mollet (representat per Facundo Díaz) per un preu de 1.000 pessetes al mes.

L'any 1974 neix un altre club de futbol, la Molletense i el 1977 la UE Lourdes.

Un moment remarcable per al futbol és l'any 1982, amb la celebració de la Copa Mundial de Futbol a Espanya (és la campanya amb la imatge del "Naranjito" i triomfen les cançons "El Mundial" de Plácido Domingo y "Sevillanas del Mundial España'82" de Pepe da Rosa). Al Vallès Oriental es fa un Mundialet i el CF Mollet hi aporta 5 jugadors: Zúriga, Cuchi, Pepe, Tarrés i Pascual, però es queixen a l'Ajuntament de Mollet de les diferències de tracte entre els jugadors estrangers i els d'aquí (mentre els de fora s'estaven en un hotel, als d'aquí se'ls donaven entrepans). Arranjar el camp de futbol de Mollet perquè juguessin en condicions va costar 25.000 PTA que havia de pagar la

260

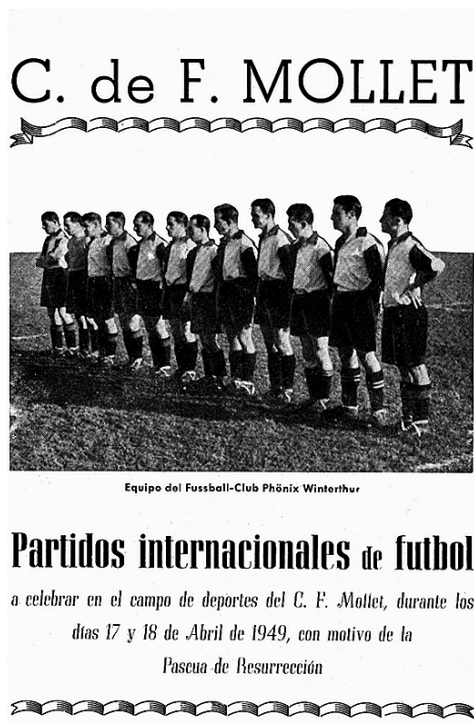

Figura 13 Cartell del CF Mollet. 1949. ABANS

Figura 14 Homenatge a Rita Font, sòcia número 1 del CF Mollet, presidit per l'alcalde Fermí Jaurrieta. Camp de les Pruneres. Anys seixanta. ABANS

Figura 15. Equip d'handbol de l'OJE Mollet, a la pista del Centre Parroquial, temporada 1961. Entre d'altres, José Rozas, Joan Oset, Feliu Danés, Julià Lozano, Antoni Masdeu, Antoni Rota, Joan Serradell, Josep Villaescusa, Josep M. Giral i Jaume Martín. ABANS

Figura 16. Equip d'handbol. Anys cinquanta. Entre d'altres, els germans Pere i Josep Soldevila, Vicenç Viñas i Albert Morató. ABANS

Federació, però com que no havien pagat, just abans de començar el partit es van plantar: si no pagaven, no jugaven. La Federació va pagar i els jugadors van jugar (INFORMATIU MOLLET, juliol 1982).

Els clubs de futbol Molletense i Zona Sur jugaven al camp de futbol de l'escola Montseny. L'any 1992 el CF Mollet perd la categoria i baixa a 2a regional. Per mantenir la categoria es fusiona amb la UD Fliselina i s'anomena Club Futbol Mollet Fliselina; és a partir d'aquest moment que s'abandona el camp de les Pruneres i es passa a jugar al camp de la Plana lledó a la Av. Rívoli. Des d'aleshores, han jugat a Preferent, Primera i a Segona Regional.

L'any 2000 el CF Mollet i l'Atlètic Zona Sud es fusionen per convertir-se en el club actual, el CF Mollet UE, l'entitat esportiva de referència del Baix Vallès.

Handbol

Conegut com a "balonmano", els anys seixanta hi havia, a més de l'equip del Centre Parroquial, un altre equip de la OJE; els nois del Centre van plegar, però hi van tornar al cap de cinc anys. No tenien uniforme, però vestien samarreta i pantalons blancs; el primer uniforme que van portar era de ca la Rita Feliua (vinculada a un dels components de l'equip i de la Junta del Centre, en Ramon Rosés). Quan la pilota fallava, la portaven a cal Baster; ells es pagaven les despeses que sumaven als diners que ingressaven de taquilla (a finals dels anys cinquanta cobraven 3 pessetes).

Com l'equip d'hoquei, es desplaçaven amb la "Rúbia" del Munné. Però al cap d'uns anys, l'equip no va endavant i desapareix.

Refundat per un grup d'aficionats el 1969, l'any 1972 militaven a Segona provincial. Desapareixen de nou i cap a meitat dels anys vuitanta, un grup de xicots sorgits de les escoles formen un nou equip, el Club Balonmano Mollet.

Del 1987 al 1990 jugaven els partits oficials al Pavelló Municipal de Riera Seca (tenien tres equips de categories cadet, juvenil i Senior). També acaba desapareixent.

Hoquei i patinatge

El Club Patí Mollet neix el 1955, al Centre Parroquial, amb Enric Viñas, Joan Pou i Antonio Sariol (president,

Figura 17. Equip d'hoquei patins. Pista del Centre Parroquial. Anys seixanta. ABANS

Figura 18. Equip de patinatge. Pavelló de Riera Seca. Tribuna Vallesana.

delegat i entrenador). Quan renoven la pista, com que no hi ha diners, els nois ajuden els paletes a arrancar rajoles i després les venen als pares. Els colors de les samarretes van variant en funció de l'atzar: passen de ratlles verdes i blanques amb roba de ca la Rita Feliua al color vermell. Els desplaçaments a jugar partits a fora els fan amb la "Rúbia" del Munné, que circulava molt lent. Van jugar molts anys a Tercera.

Passen a jugar a les pistes de Riera Seca, encara descobertes, ja que entre el 1974 i el 77 enderroquen el vell Centre Parroquial per fer-hi pisos i tots els esports que es practicaven allà van haver de canviar d'ubicació.

Entre els grans èxits històrics, figura el campionat d'Espanya (Primera Nacional) l'any 1974 a Sevilla. Després de jugar-hi tres temporades i ser Campions d'Espanya a Madrid, pugen a la Divisió d'Honor la temporada 1979-80 (és a nivell estatal, però la majoria d'equips són catalans). Més endavant aconsegueixen el subcampionat d'Espanya de categoria juvenil el 1982, a Oviedo, i el campionat d'Espanya juvenil el 1983, a Maçanet de la Selva (l'any que esobreix la pista de Riera Seca).

El treball i la bona feina de l'hoquei fa que durant la dècada dels vuitanta i part dels noranta esdevinguin l'equip principal de l'esport molletà. En patinatge artístic, destaquen Rosa M. Pey i Alicia Romero (1986-1999) i dels jugadors d'hoquei, Joan Ramon Bordas va jugar a la selecció nacional d'hoquei (87-88).

La temporada 1987-88, el Club Patí Mollet es divideix en dos: l'hoquei i el patinatge artístic. La temporada 88-89 l'hoquei es proclama semifinalista a la Copa del Rei i el 1989 guanyen el Campionat d'Espanya aleví. La temporada 1989-90 participen en la competició europea (Copa CERS -juguen a Vercelli, prop Milà; hi ha més de mil quilòmetres, hi van en furgoneta i perden).

Es mantenen a la Divisió d'Honor

fins el 1991-1992. Quim Pujades (que ha jugat al Barça, al Vic, al Tenerife) és campió d'Espanya amb els alevins el 90-91 i ha jugat a la selecció. Ara juga a l'OK Lliga amb el Calafell.

La temporada 1992-93 l'equip d'hoquei passa a anomenar-se Mollet Hoquei Club i la temporada 1999-2000 juguen a Primera Nacional.

Club Muntanyenc

La seva activitat habitual, que era sortir de Mollet per anar a caminar fora, es troba limitada per l'obligació del franquisme de portar salconduits. El 1944 s'organitzen com a delegació del Club Montañés de Barcelona.

L'any 1952 són 33 socis actius i la seu passa de la Granja Pou al Club Recreatiu. Entre els anys 1955 i 65, el Club passa hores baixes: només són 14 socis i no hi hagi relleu generacional; tot i això, continuen fent activitats, com el 1958 quan pugen a l'Aneto.

Van remuntant fins l'any 1965, quan, amb l'entrada de nova gent jove comencen a tenir força. Entre el 1969 i el 1973 passen de 40 a 116 socis. L'any 1966 Pere Soler, un dels fundadors, cedeix la presidència a Josep Pi, que se'n fa càrrec fins el 1974 (i més endavant torna a repetir del 1976 al 1980 i del 2000 al 2006). En total, 18 anys.

El 1974 es porta per primer cop la Flama del Canigó. Per primer cop també, s'inicien les sortides en autocar, a Viladrau. Aquell any mor el molletà Miquel Piqué a la muntanya de Montserrat. A la II Setmana de Cultura Catalana, organitzen un concurs de fotografia de muntanya. Equips molletans participen a la XXV Travessa Núria-La Molina. En les nominacions de l'Ajuntament a millor esportista de la temporada 74-75 es pro-

clama el millor Jacint Rodríguez Maquina, del Muntanyenc.

El 1975 l'equip molletà format per Vicenç Casals i Joan Juncosa obté la medalla de bronze a la VI Copa Andrés de Regil d'esquí de muntanya. Aquest mateix any s'inicia el Ral·li Mollet-Mollet, amb continuïtat en anys posteriors.

L'any 1976, com cada any, la junta del Club Muntanyenc, demana permís a l'Ajuntament per celebrar l'assemblea de socis. És l'any que dos molletans fan el Naranjo de Bulnes. També s'inicien les edicions de l'Aplec Excursionista dels Països Catalans, que encara se celebra, amb gran participació del Muntanyenc. El 1977 l'equip format per Jaume Roure, Claudi Eman i Alexandre Llena queda 7è a la travessa Núria-La Molina.

S'aproven els primers estatuts el 9-10-1980 (encara amb el nom de Club Montañés Mollet). El 1982 el Club Muntanyenc organitza la III Trobada d'Entitats Excursionistes de la comarca del Vallès. Aquell any, trasllada la seu al Xampany Gomà i s'hi està fins el 1985, quan va al c/Diputació, en un local municipal. El 1985 celebren els

263

19 Caminada nocturna a Gallecs.
Club Muntanyenc. Joan Plana

50 anys del Club amb la col·locació d'un piolet metàl·lic en el cim del Bastiments.

El 22 de maig de 1987 es constitueix el Centre Excursionista i de Natura Mollet (CENM), fruit de la fusió del CAN-CEM (Centre d'Activitats de Natura – Grup Espeleològic Mollet, que anys abans s'havia escindit del Club Muntanyenc Mollet) i Athene, Grup per a la Conservació i Estudi de la Natura (nascut el 1984). El 26 de gener de 2000, el CENM decideix, en assemblea extraordinària, que l'entitat sigui absorbida pel Club Muntanyenc Mollet.

El 1996 es fa el I Concurs de fotografia, que encara continua. El Muntanyenc és una de les entitats fundadores del moviment Azimut, el 1995, per aglutinar les entitats excursionistes de Catalunya que fan activitats amb nens i joves (el 1989 s'havia creat la secció infantil).

L'any 1999 es trasllada a un altre local municipal, a La República, on continuen en aquests moments. Comencen les caminades anuals a la Serralada de Marina (1996) i la Nocturna a Gallecs (2000) i la participació activa en l'Aplec Excursionista dels Països Catalans.

Dos fets a remarcar: la dedicació de Josep Martínez Mercadè durant molts anys i l'ascensió al cim Aconcagua, de 6.963 m d'Oriol Caubet, la màxima alçada on ha arribat un soci del Muntanyenc, el 12 de febrer del 2000.

Motorisme

A la dècada dels anys quaranta els germans Pepitu i Simeó Rabasa construeixen la primera moto.

El 1954 Jaume Pahissa, molletà conegut internacionalment com a pilot i tècnic, inventa la Derbi quadricilíndrica de 392 cc i la Derbi de 98 cc, amb la qual Derbi obté el primer èxit comercial.

A principis dels seixanta Derbi comença a participar en campionats internacionals. L'any 1970 Nieto es proclama campió del món en 50 cc. Els

pilots Jorge Martínez "Aspar" i Manuel Herreros "Champi" fan arribar el nom de Derbi als podis internacionals.

El 1974 neix el Moto Club Mollet, de la mà de Josep Isern, per promoció del motociclisme en totes les branques. En motociclisme infantil, han sortit campions com Albert Puig, Arcarons, Llobet, Vall...

En les nominacions de l'Ajuntament a millor esportista de la temporada 73-74 es proclama millor jugador José Luis Rodríguez, del Moto Club. El Moto Club Mollet organitza les sortides anuals "Dos Principats" (Mollet - Andorra), Mollet - Llafranc, i la Pirenaica Trail (89). El 1992 el Moto Club Mollet fa la travessa Mollet-Sevilla-Mollet, amb motiu de la celebració dels Jocs Olímpics de Barcelona (que es va repetir el 2002); el 1993 fa Mollet-Coimbra.

Tennis

El 1971 signen l'acta de fundació amb un projecte que preveu la construcció de 7 pistes, 2 frontons, piscines infantil i olímpica. El 1973 posen la primera pedra i neix el Club Tennis Mollet; el 1975 s'inaugura l'escola de tennis: formació.

La qualitat de les instal·lacions li han permès organitzar campionats de Catalunya i d'Espanya, per on han passat importants figures mundials en tornejos coordinats amb les federacions espanyola i catalana i també la internacionals (hi ha participat gent com Boris Becker).

Els anys 1983 i 1984 organitza la Copa Borotra, el 1985 la Copa Valerio, el 1986 la Copa Galea, el 1987 la Copa Helvética i el 1993 la Copa Internacional Femenina. També s'hi han organitzat competicions de natació.

Carlos Martinez és l'únic representant de Mollet a l'ATP. El 1990 es crea la secció de futbol sala, que la temporada 94-95 puja a Divisió Catalana; el mateix any també es crea la secció de bàsquet i el 1996 neix la secció de Futbol Set.

Principals fets esportius per esports i per dècades (dels anys 40 als anys 90 del segle XX)

	40	50	60	70	80	90
ATLETISME	Reneix com a secció d'atletisme d'EyD	Secció Atlètica del Club Recreatiu		Independència (77) Riera Seca	Nous estatuts i el 83 inscr. Institut Cat. Esports	Inauguració Pistes Atletisme 91. Monument A. Falguera
BÀSQUET	2 clubs: Club Baloncesto Mollet (43) i Secció bàsquet Centre Parroquial (49)	equips femenins i infantil. Pista Centre Pista Trèvol Partits VI Flota EJA	Mini bàsquet Trofeus Emili Codina. Himne Solà Friburg (Suïssa) Reneix Club Billar (64)	Juga a GR (pista coberta fins oct-70). Heroic viatge 75. Ascens a 1ª (77-78). Mundial escolar a Mollet. Impuls sota presidència Caldach. Nou local	79-80 i 80-81, màxima categoria però renúncia (temporades 81-82 i 82-83) Victor Mas, àrbitre internacional	Victor Mas: AEBA, ara: FIFA, Fed. esp. Ana Belén Alvaro: Jocs Olímpics
BILLAR	Ateneu Regino		Ramon Madaula, Gran Premi Catalunya		Seu Bar C/ Anselm Clavé	Seu. Pavelló Riera Seca
CICLISME	Club Ciclista Mollet	Pelegri Pi, subcampió Catalunya (53)		Pedro Torres, planter, Premi Muntanya Tour 76	Pi Pi, campió món veterans (81) 1984 Club C Plana Lledó	planter: Melcior Mauri
ESCACS	Tornejos 43 Ateneu 46 Club Ayedrez	Integració al C.Ciclista Mollet Seu Club 57	Mollet, seu camp. ind. Cat. Escacs	Crisi. inscripció Federació 73	Nova crisi	Recuperació
FUTBOL	Penyes, Germans Gonzalvo	Kubala a Mollet 54, partit homenatge Josep Gonzalvo	terreny Pruneres	pacte monges Pruneres Neixen Mollerense 74 i UE Lurdes 77	Mundial 82 Naranjito Mundialet Vallès: Mollet	CF Mollet deixa Pruneres, es fusiona amb Fliselina i juga al Lledó
HANDBOL		Centre Parroquial	Nou equip OJE	Segona Divisió prov.	A finals dècada (87-90), nou equip. 3 categories, Riera Seca	
HOQUEI I PATINATGE		Club Pat' Mollet i equip Centre (55)	Juguen a 3ª	Pista Riera Seca Campions Espanya, 1a nacional 74 Ascens a 1a Nacional- Divisió Honor 79-80	Juvenil subcampions Espanya 82 i camp. 83. Cobriment pista 83 88-89 semifinalistes Copa Rei. Balxen. Copa CERS 89-90 a Vecelli (Itàlia). Bordes	Fins 91-92, Divisió d'Honor. Pujades (campió Espanya aleví 90-91). Divisió hoquei i patinatge Patinatge art: Rosa M. Pey, Alicia Romero 1999-2000: 1a Nacional
MUNTANYA	Problemes salconduits Delg. Club Montañés	Crisi. Seu: Club Aneto	66 plega Pere Soler: presi Pi (18 anys)	Consolidació socis Travesses Pirineus i Ral·li Mollet.	Org. III Trobada entitats exc. Vallès. Can Gomà 85; 50 anys piolet Bastim	AZIMUT, Serralada, Nocturna...
MOTO	Fàbriques i comerços de bicicletes. Pepitu i Simeó Rabasa construeixen la m.	Pas de fabricació bicis-motos Jaume Pahissa (Derbi)	Derbi comença a competir intern	Nieto + Derbi. Campions món 50cc Neix Motoclub M Millor esportista 73-74: J.L. Rodriguez	Jorge Martinez Aspar i Manel Herreros "Champi" Moto Club: 2 principals i Premaica Trail, anuals	Travessa Mollet-Sevilla-Mollet, pels JO 92 (motoclub), repe 02. 93 Coimbra
TENNIS				Constitució, compra terrenys i construcció Himne Solà	Copes Borotra, Valerio, Galea, Helvética Natació	Copa inter. femenina 93. Carlos Martinez, ATP Creació seccions bàsquet, futbol sala i futbol set

Bibliografia

- AJUNTAMENT DE MOLLET DEL VALLÈS (1999, 2003, 200 i 2011). *Per Mollet. Lliurament de distincions cíviques*. Mollet del Vallès
- BALDÓ, T. (2006). *L'excursionisme a Mollet (1878-1966)*. Notes 21: 125-146
- BLANCO, J. 2006. *75 anys del Club Escacs Mollet*. Mollet del Vallès
- BOTER, R. (2003). *Apunts per a la història de la indústria ciclista de Mollet*. Notes 18: 113-127. Mollet del Vallès
- BOTER, R. (2002) *L'Abans, recull gràfic de Mollet del Vallès*, Efadós editorial. Mollet del Vallès.
- COSTA, J. (1994). *50 anys de bàsquet a Mollet*. Club de Bàsquet Mollet. Mollet del Vallès
- CANDELA, J. (1998). *CF Mollet. 80 anys d'història (1919-1998)*. CF Mollet. Mollet del Vallès.
- CLUB DE TENIS MOLLET (1998). *25 anys d'història del Club de Tennis Mollet El Calderí (1973-1998)*. Mollet del Vallès.
- FONT, MR (1993). *El fons del Club Atlètic Mollet*. Notes, 7: 151-161. Mollet del Vallès.
- MASATS, J. (1991). *Els inicis del Bàsquet a Mollet del Vallès*. Notes 5: 113-118. Mollet del Vallès.
- PÉREZ, F. (1995). *Els orígens de l'excursionisme*

a Mollet del Vallès 1879-1912. Notes, 9: 75-87. Mollet del Vallès

- SOLÀ, P. (1993) *Història de l'associacionisme català contemporani 1874-1966*. Generalitat de Catalunya, Departament de Justícia, Barcelona. Pàg. 371
- SOLÉ TURA, J. (1981). *Mollet, una mica d'història*. Gràficas Aster. Mollet del Vallès: 210

Arxius

- Hemeroteca de l'Arxiu Històric Municipal de Mollet del Vallès:
 Lluita 1930-1933
 Sembra 1949-1959
 Vallés 1944-1977
 Informatiu Mollet 1980-1988

Webs

- Club Atlètic Mollet www.camollet.cat
 Club Bàsquet Mollet www.cbmollet.com
 Club Ciclista Plana Lledó <http://www.ccplana-llado.org/>
 Club Escacs Mollet www.escacsmollet.com
 Club Futbol Mollet www.cfmolletue.com
 Club Muntanyenc Mollet www.cmmollet.cat
 Moto Club Mollet <http://www.motoclubmollet.es/>